

I. 376. — Po Krasu razdajajo o vseh svetih (o váhtah) *váhitič* (*vèhtič*), to je: mal hlebec in poleg tega še kako sadje, posebno so v navadi koruzne latíce (glavíce). Otroci, pa tudi revnejši ljudje hodijo od hiše do hiše. Ko vstopijo, pozdravijo in zahtevajo svoj vahtič tako-le: »Dóbro jätro! — Dëjte vèhtič!« V prejšnjih časih so tudi kako pobožno zapeli, dandanes pa zmolijo k večemu en očenaš in češčenásimarijo. Ko dobé, česar želé, se odpravijo k sosedu s pobožnim pozdravom: »Búh sz smíli zë vérnë dýšë wícah!« — Odkod je beseda *váhite*, subst. f. pl., ki je znana po Goriškem? Jaz bi sodil, da je od nemškega *Weih-Tag*, katere prvi del se v južni nemščini izgovarja *Weich*: Weichpfinztag, Weichbrunn, Weichkessel, Weichwasser (Schmeller-Frommann II. 881; Schöpf, Tir. Idiot. 808). Kakor je nastal iz *Handwerk* naš *ántverh* iz *Speck* naš *špèh*, iz *medic-us* naš *médih*, tako je tudi iz *Weich-tag* s prva nastalo *váh tah*, kar pa je narod imel za loc. pl.; zato si je k temu lokalu napravil svoj nominativ *vahite* (pl.). V nemščini sicer nisem mogel najti, da bi se bila beseda *Weih tag* (*Weich-tag*) zares rabila za praznik vseh svetnikov (pomen bi pač ugajal: *weich*, srvn. *wích* = heilig, sanctus, sacer), vendar berem v Schmeller-Frommannu II. 882: *Ebenweih tag*, Tag der Beschneidung.

Prúštof, fa, poleg *prúštoh*, *prúštoha*, subst. m., die Weste (Kranjsko in Tolminsko). To je iz nemškega *Brusttuch*; ravno tako je iz besede *Fürtuch* Slovenec napravil *fírtof* in *fírtoh*. Tirolec pravi *brustig*, der Brustlatz; das Mieder; (bei Männern) die Weste, in *fürtig* (Schöpf, Tirol. Idiotikon 64).

Púžiti, *púžim*, verb. ipf., peške zametati, kader se je koščeno sadje (Vrhnika). (Dalje prihodnjič)

Triolet.

Pri tebi, dekle, bi imel nebesa,
Nad vse stvari bi s tabo srečen bil!
Poljubov slast iz tvojih ust bi pil —
Pri tebi, dekle, bi imel nebesa!
Ljubo bi mir se v dušo meni lil,
Ko tebi zrl v obraz bi, v čar očesa, ...
Pri tebi, dekle, bi imel nebesa,
Nad vse stvari bi s tabo srečen bil!

Pri tebi bi srce si odpočilo,
Srce ljubezni trudno in želja.
O pač, v obliži tvojega srca,
Pri tebi bi srce si odpočilo.
In pozabilo jadov bi, gorja
In čustva svoja v tvoja vsa bi vlilo:
Pri tebi bi srce si odpočilo,
Srce ljubezni trudno in želja.

Clausus.

